YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

18 päivänä heinäkuuta 2007 *

Asiassa C-326/05 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 26.8.2005,

Industrias Químicas del Vallés SA, kotipaikka Mollet del Vallés (Espanja), edustajinaan abogado C. Fernández Vicién, abogado I. Moreno-Tapia Rivas ja abogado J. Sabater Marotias,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään B. Doherty ja S. Pardo Quintillán, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Tizzano (esittelevä tuomari), A. Borg Barthet, U. Lõhmus ja A. Ó Caoimh,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 27.9.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.11.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Industrias Químicas del Vallés SA (jäljempänä IQV) vaatii valituksessaan, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-158/03, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 28.6.2005 antaman tuomion (Kok. 2005, s. II-2425; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla viimeksi mainittu tuomioistuin hylkäsi valittajana olevan yhtiön kanteen, jossa se

vaati metalaksyylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 2.5.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/308/EY (EUVL L 113, s. 8; jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) vahvistetaan kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevien lupien antamiseen ja niiden peruuttamiseen sovellettava yhteisön järjestelmä. Kyseisen direktiivin 4 artiklan mukaan jäsenvaltiot hyväksyvät ainoastaan niiden kasvinsuojeluaineiden markkinoinnin, joiden "tehoaineet luetellaan liitteessä I". Kyseisen direktiivin 5 artiklassa määritetään edellytykset näiden tehoaineiden sisällyttämiselle tähän liitteeseen. Näillä edellytyksillä pyritään ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojeluun.

3 Direktiivin 91/414 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tehoaineen sisällyttämisestä liitteeseen I päätetään 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

– –

2. Kun jäsenvaltio vastaanottaa hakemuksen tehoaineen sisällyttämisestä liitteeseen I, sen on varmistettava, että hakija toimittaa viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle asiakirjat, joiden jäsenvaltio olettaa täyttävän liitteessä II esitetyt vaatimukset ja joiden mukana on liitteen III mukaiset asiakirjat vähintään yhdestä kyseistä tehoainetta sisältävästä valmisteesta. Komissio saattaa asiakirjat 19 artiklassa tarkoitetun pysyvän kasvinsuojelukomitean tutkittavaksi.

3. Jäsenvaltion pyynnöstä ja aikaisintaan kolmen ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille 19 artiklassa tarkoitetussa komiteassa, on 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätettävä, onko asiakirjat esitetty liitteiden II ja III vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen arviointi osoittaa, että lisätiedot ovat tarpeen, komissio voi pyytää hakijalta tällaisia tietoja. Komissio voi pyytää hakijaa tai tämän valtuutettua edustajaa esittämään omat huomautuksensa, erityisesti silloin, kun odotettavissa on kielteinen päätös.

_ _"

4 Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa säädetään siirtymä- ja poikkeustoimenpiteistä liitteeseen I kuulumattomien tehoaineiden osalta, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta kyseisen direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti sallia näiden aineiden markkinoille saattamisen enintään 12 vuoden ajan. Kyseisen 8 artiklan 2 kohdan mukaan tämän siirtymäkauden aikana näihin tehoaineisiin on sovellettava arviointiohjelmaa, jonka loppuun saattamisen jälkeen voidaan "19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, sen jälkeen

kun samassa artiklassa tarkoitettu komitea on tutkinut kyseisen tehoaineen, että se voidaan sisällyttää liitteeseen I, sekä siitä, millä edellytyksillä sisällyttäminen voi tapahtua, tai jos 5 artiklan vaatimuksia ei täytetä tai vaadittuja tietoja ei anneta säädetyn määräajan kuluessa, että kyseistä tehoainetta ei sisällytetä liitteeseen I".

5 Tätä siirtymäaikaa, jonka piti alun perin päättyä 26.7.2003, pidennettiin 31.12.2005 saakka direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä ja eräiden tehoaineiden sisällyttämättä jättämisestä kyseisen direktiivin liitteeseen I sekä näitä aineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamisesta 20.11.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2076/2002 (EYVL L 319, s. 3), minkä jälkeen sitä pidennettiin 31.12.2006 saakka asetuksen N:o 2076/2002 ja päätösten 2002/928/EY, 2004/129/EY, 2004/140/EY, 2004/247/EY ja 2005/303/EY muuttamisesta direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan osalta sekä tiettyjen direktiivin liitteeseen I sisältymättömien tehoaineiden käytön jatkamisen osalta 12.8.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2005 (EUVL L 211, s. 6), jollei kyseistä määräpäivää ennen ole tehty päätöstä tehoaineen sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I.

6 Direktiivin 91/414 19 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa – – pysyvän kasvinsuojelukomitean – – käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. – –

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä."

7 Direktiivi 91/414 sisältää myös luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä. Sen 13 artikla koskee sellaisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia lupahakemuksia, jotka sisältävät tehoaineita, jotka on jo sisällytetty kyseisen direktiivin liitteeseen I. Kyseisessä artiklassa sallitaan toisen hakijan tietojen käyttäminen edellyttäen, että tämä toinen hakija antaa tähän luvan.

8 Direktiivin 91/414 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että hakijoiden toimittamia liikesalaisuuksia sisältävät tiedot säilyvät luottamuksellisina, jos hakija – – niin pyytää ja jos jäsenvaltio tai komissio hyväksyy hakijan esittämät perustelut.

– –"

9 Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna 12.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2266/2000 (EYVL L 259, s. 27; jäljempänä asetus N:o 3600/92), komissio toteutti useiden aineiden arviointiohjelman niiden mahdolliseksi sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I. Metalaksyyli kuului näihin aineisiin.

10 Asetuksen N:o 3600/92 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jokaisen tuottajan, joka haluaa saada sisällytetyksi jonkin tämän asetuksen liitteessä I mainitun tehoaineen – – direktiivin [91/414] liitteeseen I, on ilmoitettava siitä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä lukien".

11 Asetuksen N:o 3600/92 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Komissio tutkii [kasvinsuojelu]komitean kanssa – – ilmoitukset.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn tutkimisen jälkeen päätetään direktiivin [91/414] 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti asetuksen muodossa:

a) luettelon laatimisesta niistä tehoaineista, jotka on hyväksytty arvioitavaksi niiden mahdollista direktiivin [91/414] liitteeseen I sisällyttämistä varten;

b) kertomuksen antavan jäsenvaltion nimeämisestä jokaisen a alakohdassa säädettyyn luetteloon hyväksytyn tehoaineen osalta.

– –

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa mainitaan jokaisen hyväksytyn aineen osalta:

– –

– aikaraja 6 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen jättämiseksi kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, periaatteessa säätämällä kahdentoista kuukauden määräajasta kyseisten osapuolten asiakirjojen kokoamista varten, sellaista teknisten ja tieteellisten tietojen antamista varten, jotka koskevat aineen tai sen jäämien mahdollisia vaarallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle.

– –"

12 Asetuksen N:o 3600/92 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Edellä 5 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa määräajassa kyseisessä artiklassa tarkoitetussa asetuksessa mainittujen ilmoituksen tekijöiden on erikseen tai yhdessä toimitettava kertomuksen antavan jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle tietyn tehoaineen osalta:

a) 2 kohdassa tarkoitettu tiivistelmä asiakirjasta;

b) 3 kohdassa tarkoitettu täydellinen asiakirja.

– –

Jos jonkin aineen osalta 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa mainitaan useista ilmoituksista, kyseisten ilmoitusten tekijöiden on mahdollisuuksien mukaan jätettävä yhteisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat. Jos kaikki kyseisen ilmoituksen tekijät eivät ole jättäneet asiakirjaa, ilmoituksessa on mainittava tietojen esittämistä koskevat yritykset ja syyt siihen, miksi jotkut tuottajat eivät ole osallistuneet tietojen esittämiseen.

– –

4. Jos tietyn tehoaineen osalta 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei ole toimitettu 5 artiklan 4 kohdassa säädetyssä määräajassa tai jos toimittujen asiakirjojen tiedot eivät selkeästi täytä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, kertomuksen antava jäsenvaltio ilmoittaa siitä komissiolle ja antaa syyt, joihin ilmoituksen tekijät ovat vedonneet.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen antavan jäsenvaltion kertomuksen perusteella komissio esittää komitealle päätösluonnoksen, jonka mukaan tehoainetta ei sisällytetä liitteeseen I direktiivin [91/414] 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti, ellei

– myönnetä uutta määräaikaa 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisen asiakirjan jättämiselle; uusi määräaika myönnetään ainoastaan, jos käy ilmi, että

myöhästyminen johtuu yhteisten asiakirjojen jättämiseen liittyvistä vaikeuksista tai ylivoimaisesta esteestä,

– –"

13 Asetuksen N:o 3600/92 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jokaisen tehoaineen osalta, jonka kertomuksen antavaksi jäsenvaltioksi jäsenvaltio on nimetty, tämän on:

a) tutkittava 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat – – sekä kaikki 5 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tiedot ja kaikki muu saatavissa oleva tieto – –;

b) välittömästi asiakirjan tutkimisen jälkeen varmistettava, että sen tekijät jättävät ajan tasalla olevan tiivistelmän asiakirjasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle;

c) lähetettävä komissiolle mahdollisimman pian ja viimeistään kahdentoista kuukauden kuluessa 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun asiakirjan vastaanottamisesta kyseisen asiakirjan arviointikertomus, joka sisältää yhden seuraavista suosituksista:

– sisällytettävä tehoaine direktiivin [91/414] liitteeseen I ja ilmoitettava tätä sisällyttämistä koskevat edellytykset;

– poistettava tehoaine markkinoilta;

– –

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen alusta lähtien kertomuksen antava jäsenvaltio voi pyytää ilmoituksen tekijöitä parantelemaan tai täydentämään asiakirjojaan. Tämän lisäksi kertomuksen antava jäsenvaltio voi tämän tutkimuksen alusta lähtien neuvotella muiden jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa ja pyytää teknisiä tai tieteellisiä lisätietoja muilta jäsenvaltioilta arvioinnin helpottamiseksi.

3. Saatuaan 1 kohdassa tarkoitetun tiivistelmän asiakirjasta ja kertomuksen komissio antaa [kasvinsuojelu]komitealle tehtäväksi kyseisen asiakirjan ja kertomuksen tarkastelun.

Ennen asiakirjan ja kertomuksen toimittamista [kasvinsuojelu]komitealle komissio antaa kertomuksen antavan jäsenvaltion kertomuksen muille jäsenvaltioille tiedoksi.
– –

Ennen kuin asiakirja ja kertomus toimitetaan [kasvinsuojelu]komitealle, jäsenvaltioiden asiantuntijoita voidaan kuulla – –.

3 a. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen jälkeen komissio esittää komitealle
– –

a) direktiiviluonnoksen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin [91/414] liitteeseen I vahvistaen tarvittaessa tätä sisällyttämistä koskevat edellytykset, mukaan lukien määräaika

b) luonnoksen jäsenvaltioille osoitetuksi päätökseksi, joka koskee tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamista direktiivin 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti, jolloin tehoaine ei enää kuulu direktiivin liitteeseen I

c) luonnoksen jäsenvaltioille osoitetuksi päätökseksi, joka koskee tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden väliaikaista poistamista markkinoilta, mukaan lukien mahdollisuus harkita uudelleen tehoaineen sisällyttämistä liitteeseen I lisäkokeiden tulosten tai lisätietojen toimittamisen jälkeen

tai

d) luonnoksen päätökseksi, joka koskee tehoaineen sisällyttämisen direktiivin liitteeseen I lykkäämistä siihen saakka, kunnes lisäkokeiden tulokset ja lisätiedot esitetään.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitetun kokeen vuoksi kuitenkin vaaditaan tuloksia tietyistä lisäkokeista tai lisätietoja, komissio vahvistaa:

– määräajan, jossa kyseiset tulokset tai tiedot on jätettävä kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle sekä 2 kohdan mukaisesti nimetyille asiantuntijoille; määräpäivä on 25 päivä toukokuuta 2002, jollei komissio vahvista aikaisempaa määräpäivää tietylle tehoaineelle, lukuun ottamatta sellaisten pitkäaikaisten tutkimusten tuloksia, jotka esittelevä jäsenvaltio ja komissio ovat asiakirjojen tutkimisen

yhteydessä todenneet tarpeellisiksi ja joiden ei oleteta olevan täysin valmiita määräpäivään mennessä, edellyttäen että toimitetut tiedot sisältävät todisteita siitä, että tällaisten tutkimusten tekemiselle on annettu valtuudet ja että niiden tulokset toimitetaan viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2003. Jos esittelevä jäsenvaltio ja komissio eivät poikkeuksellisesti voi tunnistaa tällaisia tutkimuksia 25 päivään toukokuuta 2001 mennessä, muu määräpäivä voidaan vahvistaa tällaisten tutkimusten loppuun saattamiselle edellyttäen, että tiedoksiantaja toimittaa esittelevälle jäsenvaltiolle todisteet siitä, että tällaisten tutkimusten tekemiselle on annettu valtuudet kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen tekemistä koskevasta pyynnöstä, sekä tutkimusta koskevan pöytäkirjan ja kehityskertomuksen 25 päivään toukokuuta 2002 mennessä;

– määräajan, jossa kyseisten ilmoituksen tekijöiden on ilmoitettava kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle ja komissiolle sitoumuksestaan toimittaa vaaditut tulokset tai tiedot ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa.

– –

5. Komissio tekee komitealle päätösehdotuksen kyseisen tehoaineen jättämisestä sisällyttämättä liitteeseen I direktiivin [91/414] 8 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti, jos

– kyseiset ilmoituksen tekijät eivät ole ilmoittaneet sitoumuksestaan toimittaa vaaditut tulokset 4 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetussa määräajassa,

– kertomuksen antava jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle, että sille ei ole jätetty 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tuloksia säädetyssä määräajassa.

– –"

14 Asetuksen N:o 3600/92 8 artiklan 1 kohdan mukaan kertomuksen antavan jäsenvaltion on lisäkokeiden tulokset tai lisätiedot saatuaan tutkittava ne ja varmistettava, että ilmoituksen tekijä toimittaa nämä tulokset tai tiedot muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Lisäksi kertomuksen antavan jäsenvaltion on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa näiden tulosten tai tietojen vastaanottamisesta sellainen arviointikertomus koko asiakirjasta, johon sisältyy suositus tehoaineen sisällyttämisestä tai sisällyttämättä jättämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I.

15 Kyseisen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "ennen kuin komissio toimittaa asiakirjat ja kertomuksen [kasvinsuojelu]komitealle, sen on annettava tiedoksiantajan kertomus tiedoksi jäsenvaltioille ja se voi järjestää neuvotteluja yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta tulevien jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa". Tässä samassa säännöksessä täsmennetään, että "komissio voi neuvotella joidenkin tai kaikkien tehoaineiden tiedoksiantajien kanssa kyseistä tehoainetta koskevasta kertomuksesta tai sen osasta" ja että tätä varten "esittelevän jäsenvaltion on annettava kaikki tarpeellinen tekninen ja tieteellinen apu näiden neuvottelujen aikana".

16 Kasvinsuojelukomitean suorittaman tutkimuksen päätyttyä komissio laatii päätösluonnoksen, joka koskee aineen sisällyttämistä tai sisällyttämättä jättämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I. Tämä luonnos jätetään seuraavaksi tämän komitean hyväksyttäväksi kyseisen direktiivin 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tosiseikat ja riidanalainen päätös

17 IQV on Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa ja markkinoi kemikaaleja ja kasvinsuojeluaineita. Se tuo muun muassa metalaksyylia Espanjaan ja markkinoi tätä tehoainetta sisältäviä tuotteita useissa jäsenvaltioissa.

18 Huhtikuussa 1995 IQV ja saksalainen yritys Ciba Geigy AG (josta on myöhemmin tullut Syngenta AG, jäljempänä Syngenta) tekivät molemmat Direcção-geral de Protecção das Culturasille (viljelysten suojelusta vastaava pääosasto, jäljempänä DGPC) hakemuksen tehoaine metalaksyylin sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I. Portugalin tasavalta oli nimittäin nimetty kertomuksen antavaksi jäsenvaltioksi kyseisen tehoaineen osalta.

19 Ennen asetuksen N:o 3600/92 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen tekemistä IQV ja Syngenta olivat olleet keskenään yhteydessä projektiryhmän ("task force") perustamiseksi yhden yhteisen asiakirjan laatimista varten. Syngenta päätti kuitenkin myöhemmin olla tekemättä yhteistä ilmoitusta. Näin ollen Syngenta ja IQV jättivät erilliset asiakirjat Portugalin viranomaisille, eli Syngenta toimitti omansa 19.4.1995 ja IQV puolestaan omansa 26.4.1995.

20 Tutkittuaan nämä asiakirjat DGPC arvioi, että Syngentan jättämä asiakirja oli täydellinen, kun taas IQV:n jättämässä asiakirjassa oli aukkoja. Tämän johdosta DGPC kehotti 22.3.1996 päivätyllä kirjeellään IQV:tä täydentämään asiakirjaansa tietyn aikataulun mukaisesti.

21 Seuraavien kuukausien aikana Portugalin viranomaiset ja IQV kävivät kirjeenvaihtoa, joka koski sitä, oliko IQV:n toimitettava asiakirjastaan puuttuneet tiedot, ja määräajan asettamista tätä varten.

22 Syngenta ilmoitti DGPC:lle 11.5.1998 jättäytyvänsä pois metalaksyylin arviointimenettelystä. Tämän jälkeen IQV oli siis ainoa menettelyyn osallistuva yhtiö.

23 IQV ilmoitti Portugalin viranomaisille 15.1.1999 päivätyllä kirjeellään, että niiden on käytettävä kaikkien ilmoituksen tekijöiden toimittamia kaikkia tietoja ja asiakirjoja, minkä lisäksi se korosti, että jos siltä vaaditaan täydellinen asiakirja, sille on myönnettävä lisäaikaa, jotta se voi tuottaa ja koota kaiken vaaditun tiedon.

24 DGPC pyysi 5.2.1999 päivätyllä kirjeellään ja IQV vastaavasti 15.3.1999 päivätyllä kirjeellään komission näkemystä siitä, että kertomuksen antava jäsenvaltio käyttää sellaisen ilmoituksen tekijän toimittamia tutkimuksia, joka on myöhemmin jättäytynyt pois tehoaineen arviointimenettelystä.

25 Komissio vastasi DGPC:lle 19.7.1999 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä 19.7.1999 päivätty kirje), jonka liitteenä oli komission oikeudellisen yksikön laatima seuraavansisältöinen lausunto:

"– –

2. – – Ei ole epäilystäkään, että [Syngenta] on luovuttanut tutkimuksia koskevat oikeutensa kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, jotta se käyttäisi niitä arviointimenettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaisesti. On selvitettävä, voiko se tällaisten sääntöjen nojalla käyttää tietoja sitten, kun tiedot toimittanut ilmoituksen tekijä vetäytyy menettelystä.

3. Säännökset eivät anna yksiselitteistä vastausta – –. Kertomuksen antaja tutkii toimitetut asiakirjat, ja – – se voi käyttää 'kaikkia tietoja' eikä pelkästään ilmoituksen tekijöiden tai kyseessä olevien osapuolten toimittamia tietoja.

4. Sekä direktiivissä [91/414] että asetuksessa [N:o 3600/92] suositaan eri tuottajien yhteistä osallistumista arviointimenettelyyn – –, mutta niiden mukaan useat ilmoituksen tekijät voivat osallistua menettelyyn pääsemättä sopimukseen. Tässä tapauksessa kertomuksen antavan jäsenvaltion on otettava huomioon kaikki toimitetut tutkimukset. Näin ollen tehoaine voidaan rekisteröidä, vaikka yhden tuottajan toimittamat tiedot olisivat puutteellisia, sillä yhden ilmoituksen tekijän tutkimukset hyödyttävät kaikkia tuottajia silloinkin, kun sopimusta ei ole.

5. Direktiivin [91/414] järjestelmässä tehoaineen sisällyttäminen liitteeseen I ei sido yksinomaan sitä hakenutta; jäsenvaltio voi jopa itsenäisesti pyytää sitä. Tieteelliset tutkimukset suorittaneen yrityksen vaiva palkitaan yksinoikeudella tukeutua niihin, kun jäsenvaltiot antavat lupia tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille. – – Tämä tarkoittaa, että vaikka jokainen valmistaja hyötyy kilpailijoidensa analyysien ansiosta tapahtuvasta tehoaineen rekisteröinnistä, se ei voi saada lupaa sitä sisältävälle kasvinsuojeluaineelle toteuttamatta uudelleen tutkimuksia tai saamatta niiden tekijältä oikeutta hyödyntää niitä.

Olisi omituista vahvistaa erilaisia sääntöjä ja oikeuksia sen varalta, että ilmoituksen tekijä vetäytyy menettelystä. Olisi suorastaan järjenvastaista myöntää tuottajalle parempi suoja, jos se vetäytyy markkinoilta, kuin jos se kilpailee niillä muiden ilmoituksen tekijöiden kanssa. Toisaalta oikeussäännöt eivät toimijoiden esittämien tutkimusten suojaamiseksi erota tilanteita toisistaan, vaan niihin sovelletaan ilmeisesti samaa järjestelyä.

6. Ilmoituksen tekijän on kuitenkin annettava kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle eräitä takeita:

– se ottaa vastuun siitä, että kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, muille jäsenvaltioille, komissiolle ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille ('peer review') annetaan tiivistelmä asiakirjasta ja mahdollisesti täydellinen asiakirja asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti

– se vastaa asianmukaisella tavalla kertomuksen antavan jäsenvaltion pyyntöihin parannusten tai täydennysten tekemisestä asiakirjaan – –.

Edellä todetusta seuraa, että lainsäätäjän aikomuksena oli ilmeisesti luoda järjestelmä, joka perustuu kertomuksen antavan jäsenvaltion ja ilmoituksen tekijän väliseen tiiviiseen yhteistyöhön ja jossa viimeksi mainitun on varmistettava tekninen tuki – – ja mahdollisuus saada hyödyllisiä tietoja – –.

7. Lopuksi on todettava, että – – tämän kysymyksen tarkastelu johtaa komission yksiköiden näkemyksen mukaan siihen, että yhden ilmoituksen tekijän vetäytyminen työohjelmasta ei saa estää kertomuksen antavaa jäsenvaltiota tutkimasta ilmoitukseen sisältyneitä tietoja ja esittämästä arviointikertomusta, jos toinen samaa ainetta koskevan ilmoituksen tekijä on ilmaissut haluavansa viimeistellä asiakirjan.

– –"

26 DGPC ilmoitti IQV:lle 28.10.1999, että se oli valmis laatimaan metalaksyylia koskevan arviointikertomuksen kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella, mukaan lukien Syngentan toimittamassa asiakirjassa olevat tiedot. Tässä kirjeessä tarkennettiin kuitenkin, että mikäli arvioinnin aikana esitetään uusia kysymyksiä tai pyydetään lisätietoja, nämä kysymykset ja lisätietoja koskevat pyynnöt osoitetaan IQV:lle.

27 DGPC toimitti 26.1.2001 komissiolle IQV:n ja Syngentan lähettämien asiakirjojen perusteella laatimansa metalaksyylia koskevan arviointikertomuksen asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan mukaisesti. Portugalin viranomaiset totesivat kertomuksessaan, että eräitä täydentäviä tietoja tarvitaan tämän aineen arvioinnin täydentämiseksi. DGPC:n mukaan tässä vaiheessa ei näin ollen ollut mahdollista ehdottaa kyseisen aineen sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I.

28 Portugalin viranomaiset pyysivät 2.2 ja 15.2.2001 päivätyillä kirjeillään IQV:tä lähettämään jäsenvaltioille ja komissiolle ajan tasalle saatetun tiivistelmän asiakirjasta 15.3.2001 mennessä sekä, mikäli sitä IQV:ltä pyydettäisiin, täydellisen asiakirjan.

29 Komissio ilmoitti IQV:lle 26.3.2001, että koska IQV ei ollut lähettänyt ajan tasalle saatettua tiivistelmää asiakirjasta asetetussa määräajassa, metalaksyylia koskevaa tutkintaa ei voitu suorittaa asianmukaisesti eikä kyseisen aineen osalta voitu liioin tehdä loppupäätelmää, minkä lisäksi komissio toi esiin, että asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdan mukaan ilmoituksen tekijöillä oli velvollisuus toimittaa tiivistelmä asiakirjasta ja täydellinen asiakirja kertomuksen antavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Näin ollen komissio totesi, että koska näitä asiakirjoja ei ole toimitettu, se aikoo ehdottaa sellaisen päätöksen tekemistä, jonka mukaan metalaksyyli jätetään sisällyttämättä direktiivin 91/414 liitteeseen I.

30 IQV selitti komissiolle 4.5.2001 osoittamassaan kirjeessä, että sen aikomuksena oli hankkia ne Syngentan tutkimukset, jotka ovat suojattuja. Lisäksi se pyysi kyseistä toimielintä ilmoittamaan sille, oliko Portugalin viranomaisille annettu tehtäväksi jakaa tarvittava asiakirja-aineisto jäsenvaltioille, ja se ehdotti, että se voi itse vastata tästä jakelusta aiheutuvista kustannuksista. Tämän jälkeen IQV toimitti komissiolle osoittamassaan 7.6.2001 päivätyssä kirjeessä luettelon Syngentan asiakirjaan sisältyvistä suojatuista tutkimuksista ja korosti, että ei juuri ollut todennäköistä, että Syngenta suostuu myymään ne sille.

31 Kyseisessä 7.6.2001 päivätyssä kirjeessä IQV pyrki lisäksi yksilöimään kyseisistä tutkimuksista ne, jotka olivat tarpeen sen oman asiakirjan täydentämiseksi. IQV selitti, että nämä tutkimukset voidaan uusia toukokuussa 2002 päättyvää määräaikaa noudattaen. Se pyysi kuitenkin komissiota vahvistamaan tämän luettelon, jotta se voi noudattaa kyseistä määräaikaa. Täydellisen asiakirjan laatimiseksi IQV otti samana päivänä yhteyttä Syngentaan ehdottaakseen sille, että se ostaa eräät tutkimukset, jotka oli suoritettu Syngentan ilmoitukseen liittyen.

32 Komissio ilmoitti IQV:lle 11.7.2001 päivätyllä kirjeellä, että sen on täydennettävä asiakirjaansa 25.5.2002 mennessä, sillä komission yksiköiden on tehtävä metalaksyylia koskeva lopullinen päätös vuoden 2003 heinäkuun loppuun mennessä. Komissio korosti myös, että jos IQV:llä ei ole täydellistä asiakirjaa, se ei todennäköisesti voi vastata kohtuullisessa ajassa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden tai kyseisen toimielimen esittämiin kysymyksiin.

33 DGPC ilmoitti IQV:lle 26.9.2001 päivätyllä kirjeellä, että se ei ota vastattavakseen Syngentan asiakirjan toimittamista jäsenvaltioille ja komissiolle.

34 Koska Syngenta oli kieltäytynyt myymästä tutkimuksiaan IQV:lle ja koska Portugalin viranomaiset olivat kieltäytyneet jakelemasta tämän asiakirjaa, komissio ilmoitti IQV:lle 15.10.2001 päivätyllä kirjeellä, että sen ei ollut mahdollista neuvotella tehokkaasti metalaksyylista asiantuntijoiden kanssa (niin sanottu peer review -järjestelmä).

35 IQV ilmoitti komissiolle 1.4.2002 päivätyllä kirjeellä, että se on valmis suorittamaan kaikki tarvittavat tutkimukset saadakseen metalaksyylin sisällytetyksi direktiivin 91/414 liitteeseen I. Se esitti 12.4.2002 ajan tasalle saatetun tiivistelmän asiakirjasta sekä vahvisti päätöksensä täydellisen asiakirjan laatimisesta.

36 Komissio ilmoitti IQV:lle 6.6.2002 päivätyllä kirjeellä, että ainoastaan niiden tehoaineiden osalta, joita koskevat täydelliset tiedot ovat saatavilla viimeistään 31.12.2003, arvioinnin määräaikaa voidaan siirtää kyseistä päivämäärää myöhemmäksi. Komissio toi tuossa kirjeessä esiin, että sen mielestä IQV ei pysty laatimaan täydellistä asiakirjaa kyseiseen päivämäärään mennessä ja että komission on näin ollen ehdotettava metalaksyylin sisällyttämättä jättämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I. Komissio täsmensi kuitenkin, että IQV:llä oli mahdollisuus jättää asiakirja metalaksyylin rekisteröimiseksi "uutena tehoaineena".

37 IQV ilmoitti komissiolle 14.6.2002 osoittamallaan kirjeellä, että se jatkaa tarvittavia tutkimuksia niiden aukkojen täyttämiseksi, jotka Portugalin viranomaisten kertomuksessa oli mainittu, ja että se sitoutuu esittämään nämä tutkimukset toukokuuhun 2003 mennessä. IQV täsmensi sellaisen asiakirjan esittämisen osalta, joka koskee metalaksyylin rekisteröimistä uutena tehoaineena, että kyseisen asiakirjan laatiminen ei ole mahdollista ennen vuoden 2005 loppua. Koska asiakirjan laatiminen tarkoittaa kuitenkin huomattavaa taloudellista investointia, IQV katsoi, että tätä laatimista voidaan ajatella vain siinä tapauksessa, että komissio takaa, että metalaksyyli hyväksytään siirtymäaikana, jotta se ei menetä markkinaosuuksia arviointimenettelyn aikana.

38 Komissio saattoi luonnoksen metalaksyylia koskevaksi kielteiseksi päätökseksi kasvinsuojelukomitean käsiteltäväksi kesäkuussa 2002. Kyseisen komitean hyväksyttyä tämän luonnoksen 18.10. ja 19.10.2002 pidetyssä kokouksessaan komissio teki riidanalaisen päätöksen 2.5.2003.

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

39 IQV nosti riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 9.5.2003 jättämällään kannekirjelmällä. Se esitti samana päivänä myös hakemuksen, jossa vaadittiin kyseisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi IQV:n jättämän välitoimihakemuksen asiassa T-158/03 R, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 5.8.2003 antamallaan määräyksellä (Kok. 2003, s. II-3041). IQV haki sittemmin muutosta kyseiseen määräykseen.

41 Katsottuaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti oli tehnyt oikeudellisen virheen esillä olleiden intressien vertailussa ja että fumus boni jurisin ja kiireellisyyden edellytykset täyttyvät, yhteisöjen tuomioistuimen presidentti kumosi asiassa C-365/03 P(R), Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 21.10.2003 antamallaan määräyksellä (Kok. 2003, s. I-12389) edellä mainitussa asiassa Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio 5.8.2003 annetun määräyksen ja määräsi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeytettäväksi.

42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi pääasian valituksenalaisella tuomiolla ja hylkäsi IQV:n esittämät kolme kanneperustetta. Ne perustuivat direktiivin 91/414 ja asetuksen N:o 3600/92 virheelliseen soveltamiseen kyseessä olevaan tapaukseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan väärinkäyttöön.

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensiksikin, että komissio ei ollut rikkonut tehoaineiden arviointiin sovellettavaa säännöstöä eikä toiminut vastoin omaa tulkintaansa niistä säännöksistä, jotka koskevat sellaisten tutkimusten käyttöä, jotka jokin toinen ilmoituksen tekijä on esittänyt ennen se on jättäytynyt pois menettelystä. IQV:n olisi nimittäin pitänyt joka tapauksessa esittää kertomuksen laativalle jäsenvaltiolle täydellinen asiakirja asetuksessa N:o 3600/92 säädetyissä määräajoissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi myös, että komission esittämä olettamus, jonka mukaan IQV ei voinut vastata vertaisarvioinnissa esiin nousseisiin kysymyksiin, koska Syngentan esittämät tutkimukset eivät olleet sen saatavilla, oli perusteltu.

44 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi seuraavaksi, että riidanalaisessa päätöksessä ei loukattu suhteellisuusperiaatetta, sillä esillä olevan tapauksen olosuhteissa ainoastaan metalaksyylia sisältävien kasvinsuojeluaineiden poistamisella markkinoilta voidaan taata, että ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelua koskeva tavoite saavutetaan.

45 Lopuksi asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitellyt tuomioistuin hylkäsi harkintavallan väärinkäyttöön perustuvan kanneperusteen, koska IQV ei ollut esittänyt ainoatakaan todistetta, joka osoittaisi, että komissio oli tehnyt riidanalaisen päätöksen Syngentan harjoittaman painostuksen johdosta.

Oikeudenkäyntimenettely yhteisöjen tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

46 IQV haki valituksenalaiseen tuomioon muutosta nyt käsiteltävänä olevalla valituksella, joka jätettiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.8.2005, minkä lisäksi IQV esitti kyseisessä valituskirjelmässä uuden hakemuksen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Tämä hakemus hylättiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin asiassa C-326/05 P-R, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 15.12.2005 antamalla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

47 IQV vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– ottaa tämän valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanteen, joka koski riidanalaisen päätöksen kumoamista

– toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

– velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa käytyyn menettelyyn ja muutoksenhakuun liittyvät oikeudenkäyntikulut ja tarvittaessa välitoimimenettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

48 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– jättää valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana ensimmäisen, toisen ja kolmannen valitusperusteen, neljännen valitusperusteen ensimmäisen ja kolmannen osan, viidennen valitusperusteen ensimmäisen osan, seitsemännen valitusperusteen sekä valituksen 108 ja 109 kohdassa esitettyjen väitteiden osalta sekä eräiden niiden toteamusten osalta, jotka IQV:n laillinen edustaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa

– hylkää valituksen muilta osin perusteettomana

– velvoittaa IQV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

49 Valittaja esittää valituksessaan seitsemän valitusperustetta valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi tai toissijaisesti asian palauttamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta kyseinen tuomioistuin ratkaisisi asian uudelleen.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

50 Valittaja väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut sille esitetyn selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla päätellessään valituksenalaisen tuomion 94 ja 104 kohdassa, että komissio ei ollut menettelyn aikana millään tavalla muuttanut kantaansa sen osalta, onko IQV:n jätettävä täydellinen asiakirja.

51 IQV:n mukaan 19.7.1999 päivätystä kirjeestä ja muista asiakirjoista, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon, ilmenee, että komissio ja DGPC olivat aluksi katsoneet, että metalaksyylia voidaan arvioida paitsi IQV:n jättämän asiakirjan perusteella myös kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella, mukaan

lukien Syngentan esittämät tutkimukset. Komissio on vasta myöhemmässä vaiheessa vaatinut valittajalta täydellistä asiakirjaa, eli se on täten muuttanut toimintalinjaansa ja tehnyt todellisuudessa mahdottomaksi esittää tällainen asiakirja asetetussa määräajassa.

52 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on erityisesti viitatessaan 19.7.1999 päivätyn kirjeen yhteen ainoaan kohtaan ja jättäessään ottamatta huomioon kirjeen koko sisällön ymmärtänyt väärin kyseisen kirjeen sanamuodon mukaisen merkityksen. Kyseisen asiakirjan lukeminen kokonaisuudessaan osoittaa nimittäin, että komissio ei vuonna 1999 katsonut, että metalaksyylin arvioinnin jatkamiseksi tai kyseisen aineen mahdolliseksi sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I on tarpeen, että IQV jättää täydellisen asiakirjan.

53 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kyseistä kirjettä tarkastellessaan ottanut huomioon tapahtumien kulkua eikä liioin tätä kirjettä myöhempiä asiakirjoja. IQV vetoaa tältä osin pääasiallisesti DGPC:n 28.10.1999 päivättyyn kirjeeseen, joka on ainoa asiakirja, joka oli sen tiedossa tosiseikkojen tapahtuma-aikana ja jossa yhtäältä ei mainittu lainkaan mahdollisuutta pyytää siltä täydellinen asiakirja ja jossa toisaalta vahvistettiin, että menettely jatkuu kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella.

54 Komissio väittää, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska valittaja ei ole millään tavalla osoittanut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitysaineisto olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

55 Lisäksi kyseinen valitusperuste on perusteeton. Komissio ei nimittäin ollut menettelyn aikana muuttanut toimintalinjaansa kertaakaan, vaan se oli päinvastoin aina vaatinut, että IQV esittää täydellisen asiakirjan. Tämä toteamus ilmenee jo 19.7.1999 päivätyn kirjeen sanamuodosta, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Ensiksi on syytä tutkia komission esittämä oikeudenkäyntiväite.

57 Tältä osin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan väitteet, jotka koskevat tosiseikkojen määrittämistä ja arviointia valituksenalaisessa ratkaisussa, voidaan ottaa tutkittaviksi valitusta käsiteltäessä, jos valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen toteamuksia, joiden paikkansapitämättömyys käy ilmi asiakirja-aineistosta, tai ottaneen sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla (ks. vastaavasti asia C-82/01 P, Aéroports de Paris v. komissio, tuomio 24.10.2002, Kok. 2002, s. I-9297, 56 kohta ja asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok, 2007, s. I-439, 35 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

58 Tästä on kyse nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Valittajan esittämässä valitusperusteessa viitataan nimittäin seikkaperäisesti ilmeiseen virheeseen, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään tehneen ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjä asiakirjoja tarkastellessaan.

59 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen tutkittava.

60 Mitä tulee siihen, onko tämä valitusperuste perusteltu, on syytä huomauttaa, että selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, jos ilman että on tarpeen turvautua uuteen selvitysaineistoon on selvää, että olemassa olevan selvitysaineiston arviointi oli ilmeisen virheellistä (em. asia PKK ja KNK v. neuvosto, tuomion 37 kohta ja ks. vastaavasti myös asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok. 2006, s. I-3173, 54 kohta).

61 Yhteisöjen tuomioistuin katsoo tämän arviointiperusteen valossa, että asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitellyt tuomioistuin nojautui 19.7.1999 päivätyn kirjeen sisältöön ja DGPC:n IQV:lle 28.10.1999 osoittaman kirjeen sisältöön päätellessään, että komissio ei ollut millään tavalla muuttanut mielipidettään siitä, onko IQV:n jätettävä täydellinen asiakirja, ja että komissio oli näin ollen perustellusti kieltäytynyt pidentämästä kyseiseen jättämiseen sovellettavaa määräaikaa.

62 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi siten valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa, että "19.7.1999 päivätyn kirjeen sanamuoto on – – IQV:tä koskevien velvoitteiden osalta hyvin selkeä: '[Ilmoituksen tekijä] ottaa vastuun siitä, että kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, muille jäsenvaltioille ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille (´peer review´) annetaan tiivistelmä asiakirjasta ja mahdollisesti täydellinen asiakirja.' Vaikka DGPC:n IQV:lle 28.10.1999 osoittamassa kirjeessä ei toistettu tätä kohtaa, on ilmeistä, että komission kanta ei ollut muuttunut millään tavalla". Kyseisen tuomion 104 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi, että "komission kanta asiassa ei ole muuttunut – –. Komissio ei toiminut ristiriitaisesti vaatiessaan täydellistä asiakirjaa vuonna 2001, koska tämä velvollisuus oli mainittu DGPC:lle osoitetussa oikeudellisessa lausunnossa jo heinäkuussa 1999".

63 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 63–70 kohdassa, päätelmät, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt näistä kirjeistä, eivät kuitenkaan vastaa näiden asiakirjojen tarkoitusta ja ulottuvuutta, kun kyseisiä asiakirjoja tarkastellaan kokonaisuudessaan.

64 Vaikka on nimittäin totta, että 19.7.1999 päivätyn kirjeen 6 kohdan mukaan IQV:n oli toimitettava "mahdollisesti täydellinen asiakirja", komissio on kuitenkin saman asiakirjan muissa kohdissa täsmentänyt DGPC:lle seuraavaa:

– "ei ole epäilystäkään, että [Syngenta] on luovuttanut tutkimuksia koskevat oikeutensa kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, jotta se käyttäisi niitä arviointimenettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaisesti" (2 kohta)

– ”kertomuksen antaja tutkii toimitetut asiakirjat, ja – – se voi käyttää 'kaikkia tietoja' eikä pelkästään ilmoituksen tekijöiden toimittamia tietoja” (3 kohta)

– ”[kun useat ilmoituksen tekijät osallistuvat arviointimenettelyyn pääsemättä sopimukseen], kertomuksen antavan jäsenvaltion on otettava huomioon kaikki toimitetut tutkimukset. Näin ollen tehoaine voidaan rekisteröidä, vaikka yhden tuottajan toimittamat tiedot olisivat puutteellisia, sillä yhden ilmoituksen tekijän tutkimukset hyödyttävät kaikkia tuottajia silloinkin, kun sopimusta ei ole” (4 kohta)

– ”direktiivin [91/414] – – järjestelmässä tehoaineen sisällyttäminen liitteeseen I ei sido yksinomaan sitä hakenutta; jäsenvaltio voi jopa itsenäisesti pyytää sitä” (5 kohta)

– ”lopuksi on todettava, että – – tämän kysymyksen tarkastelu johtaa komission yksiköiden näkemyksen mukaan siihen, että yhden ilmoituksen tekijän vetäytyminen työohjelmasta ei saa estää kertomuksen antavaa jäsenvaltiota tutkimasta toimitettuja tietoja ja esittämästä arviointikertomusta, jos toinen samaa ainetta koskevan ilmoituksen tekijä on ilmaissut haluavansa viimeistellä asiakirjan” (7 kohta).

65 Kun 19.7.1999 päivätyn kirjeen sanamuotoa tarkastellaan kokonaisuutena, siitä siis ilmenee, että vaikka komissio mainitsi mahdollisen velvollisuuden esittää täydellinen asiakirja, se ennen kaikkea vahvisti Portugalin viranomaisille, että tehoaineen arviointimenettely on suoritettava kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella ja että IQV:n asiakirjan epätäydellisyys ei missään tapauksessa sellaisenaan muodosta estettä arviointimenettelyn jatkamiselle eikä liioin metalaksyylin mahdolliselle sisällyttämiselle direktiivin 91/414 liitteeseen I.

66 Lisäksi kyseisen kirjeen ulottuvuus ilmenee myös IQV:lle 28.10.1999 osoitetusta kirjeestä, jossa DGPC komission lausuntoon tutustuttuaan ja mainitsematta mitään mahdollisuudesta pyytää täydellisen asiakirjan esittämistä ilmoitti, että se oli ottanut huomioon Syngentan esittämän asiakirjan ja että IQV:ltä voidaan pyytää vain lisätietoja. Kuten komissio lisäksi totesi riidanalaisen päätöksen 5 perustelukappaleessa, Portugalin viranomaiset toimittivat 26.1.2001 metalaksyylia koskevan arviointikertomuksensa, joka oli laadittu näiden kahden ilmoituksen tekijän toimittamien tietojen perusteella.

67 Lopuksi on syytä tuoda esiin, että komissio viittasi 26.3.2001 päivätyssä kirjeessään velvollisuuteen esittää tiivistelmä asiakirjasta ja velvollisuuteen esittää täydellinen asiakirja, mutta se totesi kuitenkin, että viimeksi mainittu velvollisuus on täytettävä vain "vaadittaessa".

68 Näin ollen on todettava, että valituksenalaisen tuomion 94 ja 104 kohdassa esitetyt tosiseikkoja koskevat toteamukset, joiden mukaan komissio ei ollut millään tavalla muuttanut kantaansa sen osalta, onko valittajan esitettävä "täydellinen asiakirja" metalaksyylin rekisteröintiä koskevan hakemuksensa tueksi, ovat virheellisiä, ja ne merkitsevät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyn selvitysaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla.

69 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio on kumottava ilman että on tarpeen lausua IQV:n esittämistä muista valitusperusteista.

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

70 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi kumotessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisun ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.

71 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on sovellettava tätä määräystä, sillä yhteisöjen tuomioistuimella on saatavillaan kaikki tarvittavat tiedot pääasian ratkaisemiseksi.

72 Ensimmäisen kanneperusteen toisessa ja kolmannessa osassa, jotka on syytä tutkia ensiksi, IQV väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vaatiessaan täydellisen asiakirjan jättämistä asetetussa määräajassa ja kieltäytyessään tämän määräajan pidentämisestä. Komissio itse on nimittäin ristiriitaisen menettelynsä johdosta saattanut IQV:n tilanteeseen, jossa sen on ollut mahdotonta täyttää tätä velvollisuutta kyseisessä määräajassa.

73 Komissio väittää, että se on arvioinut käsiteltävänä olevan tapauksen tosiseikat oikein ja soveltanut lainsäädäntöä oikein ja että se ei ole menetellyt ristiriitaisesti siltä osin kuin kyse on siitä, oliko IQV:n esitettävä täydellinen asiakirja metalaksyylin arviointimenettelyn saattamiseksi päätökseen.

74 On kuitenkin huomautettava, että kuten direktiivin 91/414 johdanto-osan viidennestä, kuudennesta ja yhdeksännestä perustelukappaleesta ilmenee, kyseisellä direktiivillä pyritään yhteisön sisäisen kasvinsuojeluaineiden kaupan rajoitusten poistamiseen pitämällä kuitenkin yllä korkea ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun taso (ks. myös asia C-138/05, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, tuomio 14.9.2006, Kok. 2006, s. I-8339, 43 kohta).

75 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 95 kohdassa perustellusti todennut, komissiolla on tältä osin oltava laaja harkintavalta, jotta se voi tehokkaasti tavoitella sille asetettua päämäärää, kun otetaan huomioon ne monitahoiset tekniset arvioinnit, jotka sen on tehtävä.

76 Tämän harkintavallan käyttö ei kuitenkaan jää laillisuusvalvonnan ulkopuolelle. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että yhteisöjen tuomioistuinten tehtävänä on valvoa, että menettelysääntöjä on noudatettu, että komission huomioon ottamat tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (asia 98/78, Racke, tuomio 25.1.1979, Kok. 1979, s. 69, Kok. Ep. IV, s. 297, 5 kohta ja asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok. 1991, s. I-5163, 12 kohta).

77 Erityisesti silloin, kun asianosainen vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen, jonka toimivaltainen toimielin on väitetysti tehnyt, yhteisöjen tuomioistuinten on tarkistettava, onko kyseinen toimielin tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikki kyseiseen asiaan liittyvät merkitykselliset seikat, eli seikat, joihin asiassa tehdyt päätelmät perustuvat (ks. erityisesti asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta).

78 On siis tutkittava, onko riidanalainen päätös tehty edellä esitettyjä periaatteita noudattaen.

79 Tältä osin on tuotava esiin, että edellä mainittujen komission ja DGPC:n vuonna 1999 laatimien kirjeiden perusteella IQV oli voinut tämän tuomion 61–67 kohdasta ilmenevän mukaisesti ymmärtää, että metalaksyylin arviointia jatketaan kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella (mukaan lukien Syngentan esittämään asiakirjaan sisältyneet tutkimukset) ja että toimivaltaiset viranomaiset pyytävät sitä mahdollisesti toimittamaan ainoastaan selvennyksiä tai lisätietoja. Lisäksi tämän tuomion 28 kohdassa mainitut DGPC:n kirjeet osoittavat myös, että DGPC on toiminut IQV:tä kohtaan vähintäänkin ristiriitaisesti.

80 Näin ollen on todettava, että kun otetaan erityisesti huomioon vaadittujen tieteellisten tutkimusten suorittamiseksi tarvittava aika ja vaiva, kantaja oli yllättävässä ja hankalassa tilanteessa, kun komissio pyysi sitä esittämään täydellisen asiakirjan.

81 Vaikka IQV ilmoitti 7.6.2001 päivätyssä kirjeessään, että se voi täydentää asiakirjaansa vaaditussa määräajassa eli toukokuuhun 2002 mennessä, jos komissio voi vahvistaa Syngentan asiakirjaan sisältyvän luettelon tätä varten tarvittavista tutkimuksista, komissio tyytyi 11.7.2001 päivätyssä kirjeessään korostamaan, että asiakirjan täydentämiseksi asetettu määräaika päättyy 25.5.2002 ja että metalaksyylia koskeva lopullinen päätös on tehtävä vuoden 2003 heinäkuun loppuun mennessä. On selvää, että komissio ei koskaan vahvistanut IQV:n 7.6.2001 päivätyssä kirjeessään esittämää luetteloa tutkimuksista.

82 Kuten tämän tuomion 35–37 kohdassa mainituista IQV:n kirjeistä ja erityisesti sen 14.6.2002 päivätystä kirjeestä ilmenee, IQV esitti kuitenkin edelleen selkeästi, että se aikoo toimittaa asiakirjastaan puuttuvat tutkimukset komissiolle, ja se sitoutui toimittamaan ne toukokuuhun 2003 mennessä.

83 On kuitenkin selvää, että koska komissio ei vastannut tähän 14.6.2002 päivättyyn kirjeeseen ja koska se samoihin aikoihin saattoi luonnoksen metalaksyylia koskevaksi kielteiseksi päätökseksi kasvinsuojelukomitean käsiteltäväksi, se ei enää ottanut huomioon tätä sitoumusta.

84 Tästä seuraa, että kantaja on perustellusti väittänyt, että mahdottomuus jättää täydellinen asiakirja asetetussa määräajassa, joka päättyi 25.5.2002, johtui ainakin osittain toimivaltaisten viranomaisten ristiriitaisesta menettelystä. Samoin on ilmeistä, että komissio ei mitenkään ottanut huomioon tätä seikkaa, kun se päätti tehdä riidanalaisen päätöksen ja kieltäytyä kyseisen määräajan pidentämisestä toukokuuhun 2003 saakka, kuten IQV oli pyytänyt.

85 Tätä toteamusta ei voida kumota komission esittämällä väitteellä, jonka mukaan käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteet olivat esteenä mahdollisuudelle myöntää IQV:lle uudet määräajat puuttuvien tietojen esittämiseksi. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 77–84 kohdassa esittänyt, määräajan pidentäminen asiakirjan

täydentämiseksi olisi nimittäin ollut täysin mahdollista tosiseikkojen tapahtuma-aikana voimassa olleen lainsäädännön perusteella, sillä komissio oli myöntänyt tällaisen pidennyksen muiden tehoaineiden arviointia koskevissa samankaltaisissa menettelyissä. Lisäksi komissio myönsi ensimmäisessä oikeusasteessa esittämässään vastineessa, että tehoaineiden arvioimiseksi asetetun määräajan pidentäminen 31.12.2005 saakka "koski myös metalaksyylia".

86 Lisäksi komissio itse oli tämän tuomion 36 kohdassa mainitussa IQV:lle osoitetussa kirjeessään vahvistanut, että se voi lähtökohtaisesti käyttää kaikkea tietoa, joka toimitetaan sille 31.12.2003 mennessä, joka oli siis useampia kuukausia myöhempi ajankohta kuin toukokuu 2003, jota IQV ehdotti ja jonka komissio torjui.

87 Lisäksi on tuotava esiin, että komissio ei istunnossakaan kiistänyt sitä, että sellaiset tiedot puuttuvat, joiden mukaan metalaksyylin käyttäminen voisi aiheuttaa jonkinlaisen riskin kansanterveydelle tai ympäristölle.

88 Tästä seuraa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kieltäytyessään myöntämästä IQV:lle pidennystä siihen määräaikaan, joka oli asetettu sen asiakirjasta puuttuvien tutkimusten toimittamiselle, ja päättäessään näin ollen olla sisällyttämättä metalaksyylia direktiivin 91/414 liitteeseen I pelkästään sen takia, että kantaja ei ollut esittänyt täydellistä asiakirjaa kyseisessä määräajassa.

89 Riidanalaista päätöstä rasittaa näin ollen oikeudellinen virhe, ja kyseinen päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

90 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valitusmenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut IQV:n vaatimusten mukaisesti, mukaan lukien välitoimimenettelyistä yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-158/03, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 28.6.2005 antama tuomio kumotaan.**

2) **Metalaksyylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 2.5.2003 tehty komission päätös 2003/308/EY kumotaan.**

3) **Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelyistä yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset